

Ocena Funkcjonowania

Działania szkoły

Szkolna opinia o funkcjonowaniu dziecka/ucznia

2 marca 2026 r. Minister Edukacji podpisała rozporządzenie w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych.

Rozporządzenie obowiązuje poradnie psychologiczno - pedagogiczne: od 14 kwietnia 2026 r. oraz szkoły, przedszkola, placówki: od 01 września 2026 r.

Główne zmiany to przede wszystkim wzmocnienie roli zespołu orzekającego. Zespół orzekający poradni rozstrzyga czy zachodzi potrzeba kształcenia specjalnego w oparciu o informacje zawarte w dokumentacji dołączonej do wniosku i wyniki diagnozy dokonanej w poradni. Wskazano, że dokumentacja medyczna ma charakter pomocniczy, a nie decydujący w procesie rozpatrywania wniosku.

Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 2 marca 2026 r.

Przedszkola, szkoły i placówki będą zobowiązane do przekazywania informacji o funkcjonowaniu ucznia. Opinie te będą uwzględniane w trakcie diagnozy w poradniach.

To nie nowe zadanie, lecz nowe uporządkowanie i wykorzystanie już prowadzonych diagnoz szkolnych. Oznacza to, że szkolna diagnoza przestaje być wyłącznie wewnętrznym narzędziem – staje się istotnym źródłem informacji dla poradni i ma realny wpływ na wydawane orzeczenia i opinie.

Co się zmienia z perspektywy oceny dziecka/ucznia?

Przede wszystkim nowa jakość opinii szkolnej

Dotychczas:

- opisowe informacje o uczniu

Obecnie:

- **obowiązek przygotowania opinii w oparciu o model ICF**
- ujęcie: funkcjonowania, środowiska oraz barier i zasobów

Zmiana polega przede wszystkim na odejściu od ogólnego opisu ucznia na rzecz uporządkowanej, **pogłębionej informacji o jego funkcjonowaniu – z uwzględnieniem kontekstu, w jakim się uczy i rozwija.**

Czym jest ocena funkcjonowania (ICF)?

Holistyczny model rozumienia ucznia

- uwzględnia:
 - mocne strony
 - trudności
 - wpływ środowiska
- patrzy na ucznia przez pryzmat:
 - „jak funkcjonuje”, a nie tylko „jakie ma deficyty”

Kluczowe jest tu pytanie: **jak uczeń radzi sobie w praktyce, a nie tylko jakie ma ograniczenia.**

Procedura – jak wygląda w praktyce?

- Wniosek z poradni (przewodniczący zespołu) lub od rodzica.
- Dyrektor przygotowuje opinię.
- Termin: **10 dni kalendarzowych**
- Przekazanie:
 - do zespołu orzekającego / wnioskodawcy
 - kopia dla rodzica / ucznia pełnoletniego

Kluczowe znaczenie ma tu sprawna organizacja pracy – zebranie informacji od nauczycieli i specjalistów musi być zaplanowane tak, aby w krótkim czasie przygotować rzetelną i spójną opinię.

ICF w praktyce (PRZEDSZKOLE)

Obszary oceny funkcjonowania dziecka

W przypadku dziecka do ukończenia wychowania przedszkolnego:

- uczenie się i stosowanie wiedzy
- zachowania społeczne i przystosowanie emocjonalne
- porozumiewanie się
- aktywność ruchowa i poruszanie się
- dbanie o siebie

Opis powinien odnosić się do codziennego funkcjonowania dziecka w grupie przedszkolnej

ICF w praktyce (SZKOŁA)

Obszary oceny funkcjonowania ucznia

W przypadku ucznia:

- uczenie się i stosowanie wiedzy
- ogólne zadania i obowiązki szkolne
- porozumiewanie się
- motoryka i poruszanie się (w tym sprawność manualna)
- samoobsługa i samodzielność
- życie domowe
- relacje społeczne i funkcjonowanie w społeczności szkolnej i lokalnej

Kluczowe jest pokazanie **uczestnictwa ucznia w różnych obszarach życia**

Dodatkowy obowiązkowy element opinii

Trudności w realizacji programu

Opinia musi zawierać także zakres i rodzaj trudności w:

- realizacji programu wychowania przedszkolnego
lub
- programów nauczania

Ważne: powiązanie trudności z **funkcjonowaniem (ICF)**, a nie tylko z ocenami

Opis trudności powinien wynikać z rzeczywistego funkcjonowania dziecka lub ucznia – nie ograniczać się do ocen czy wyników, ale wskazywać, z czego te trudności wynikają i w jakich sytuacjach się ujawniają.

Co musi zawierać opinia?

Elementy obowiązkowe – podkreślenie różnic

- funkcjonowanie dziecka/ucznia:
 - zgodnie z ICF
 - **z uwzględnieniem właściwych obszarów (przedszkole/szkoła)**
- trudności w realizacji programu
- działania szkoły i ich efekty
- wnioski do dalszej pracy

Kluczowe jest zachowanie spójności i adekwatności opinii – zarówno do etapu edukacyjnego, jak i rzeczywistego funkcjonowania dziecka lub ucznia w danym środowisku.

Obszary wymagające szczególnej uwagi

Czego unikać:

- ogólników typu: „uczeń ma trudności”
- opisu wyłącznie dydaktycznego
- pomijania środowiska i relacji społecznych

Co jest wymagane:

- opis funkcjonalny: „uczeń nie inicjuje kontaktów z rówieśnikami” „wymaga wsparcia w organizacji pracy własnej”

Zmiana: z opisu cech → na opis funkcjonowania

Opis powinien być oparty na obserwacji i odnosić się do realnych sytuacji – pokazywać, co uczeń potrafi, z czym ma trudności i w jakich warunkach funkcjonuje najlepiej.

Co to oznacza w praktyce dla dyrektorów

➤ konieczność:

- wdrożenia podejścia ICF
- przeszkolenia nauczycieli
- ujednolicenia dokumentacji

➤ zmiana sposobu myślenia:

- z „problemów ucznia” → na „funkcjonowanie w środowisku”

Wdrożenie nowych rozwiązań wymaga nie tylko przygotowania formalnego, ale także uporządkowania działań szkoły i wspólnego podejścia nauczycieli do rozpoznawania potrzeb ucznia.

Wsparcie dla szkół

Rekomendowane źródła

- portal **Ministerstwo Edukacji Narodowej** – wsparcie.gov.pl
- materiały **Ośrodek Rozwoju Edukacji** – ore.edu.pl
- szkolenia (np. DODN)

Dostępne materiały i szkolenia mogą znacząco ułatwić przygotowanie się do nowych obowiązków – warto z nich korzystać i stopniowo wdrażać rozwiązania jeszcze przed wejściem przepisów w życie.

Im wcześniej szkoła rozpocznie przygotowania, tym łatwiejsze będzie wdrożenie nowych rozwiązań.

Co niepokoi szkoły w ocenie funkcjonowania?

- Po co nam ta zmiana?
- Co nam to daje?
- Podobno nie wejdzie w życie....
- Podobno to inwigilacja środowiska rodzinnego....
- Dodatkowe czynności nauczyciela.
- Dodatkowe dokumenty do wypełnienia....
- Czy mamy wykonywać w szkole czynności PPP?

Czym jest ocena funkcjonowania?

Ocena funkcjonowania to wieloaspektowy proces rozpoznawania zasobów i trudności ucznia oraz oddziałujących na niego czynników środowiskowych, uwzględniający analizę funkcjonowania (opartą na klasyfikacji ICF, wiedzy o kamieniach milowych w rozwoju dziecka) oraz - o ile została postawiona - diagnozę kryterialną (opartą na klasyfikacji medycznej ICD lub DSM), a także adekwatny i podlegający stałej ewaluacji program wsparcia (MEiN, 2020).

na to:

- Proces systematycznego poznawania dziecka w jego naturalnym środowisku.
- Analiza aktywności, uczestnictwa, zasobów i barier w oparciu o model biopsychospołeczny (ICF).
- Odejście od koncentrowania się wyłącznie na deficytach na rzecz całościowego spojrzenia na możliwości dziecka.
- Nie tylko całościowe spojrzenie, ale praktyczne działania w konkretnym środowiska dziecka, które wspierają jego uczenie się i rozwój, OF wspiera realizację w praktyce jego praw.

Ocena funkcjonowania

- Ocena funkcjonowania to proces, który koncentruje się na tym, jak uczeń wykonuje zadania i uczestniczy w sytuacjach szkolnych, a nie wyłącznie na wyniku testowym. To podejście diagnostyczno-rozwojowe podkreśla, że funkcjonowanie jest wynikiem interakcji cech ucznia (w tym funkcji psychicznych i czynników osobowych) i warunków środowiska, dlatego opis powinien obejmować oba te wymiary.
- Ocena funkcjonowania opiera się na wielu źródłach: obserwacji, analizie wytworów ucznia, rozmowach oraz –narzędziach standaryzowanych, w tym kwestionariuszach. Dla nauczyciela kluczowe jest uważne obserwowanie konkretnych zachowań i warunków ich wystąpienia (np. tempo pracy, rodzaj polecenia, poziom i zakres wsparcia), bo to zwiększa adekwatność planowanych oddziaływań.

ICF - Funkcje i struktury ciała ludzkiego

- **Funkcje ciała** to procesy fizjologiczne układów ciała, w tym funkcje psychiczne (np. funkcje poznawcze takie jak pamięć, uwaga, myślenie i in., funkcje narządów zmysłów i ból).
- **Struktury ciała** to jego anatomiczne części, takie jak narządy, kończyny i ich elementy składowe.

ICF - Aktywność i uczestniczenie

Aktywność to wykonanie przez daną osobę zadania lub podjęcie działania.

Uczestniczenie to angażowanie się danej osoby w określone sytuacje życiowe i funkcjonowanie w społeczeństwie.

ICF - Czynniki środowiskowe i osobowe

Czynniki środowiskowe: Stanowią fizyczne i społeczne środowisko oraz system postaw, w którym żyją ludzie. Mogą one działać jako bariery lub ułatwienia.

Czynniki osobowe: Obejmują indywidualne tło życia jednostki, złożone z cech takich jak wiek, płeć, status społeczny, styl życia, nawyki, doświadczenia życiowe. Chociaż są one uznawane za wpływające na funkcjonowanie, nie zostały sklasyfikowane w ICF ze względu na ich kulturowy i relatywny charakter oraz duże zróżnicowanie społeczne. Trwają jednak prace nad ich standaryzacją w przyszłości.

Wszystkie te komponenty wzajemnie na siebie oddziałują w sposób dynamiczny i dwukierunkowy.

Co zmienia się w podejściu

- Nowe podejście do wspierania uczniów: zgodnie z modelem biopsychospołecznym ocena funkcjonowania opiera się przede wszystkim na analizie możliwości i potrzeb dziecka, nie tylko na jego deficytach
- Koncentracja na pytaniu "jak dziecko funkcjonuje i jak je wspierać?" (usuwanie barier i wykorzystywanie zasobów w otoczeniu ucznia w praktyce)
- Podstawa do indywidualnego planowania: Ocena funkcjonalna umożliwia budowanie indywidualnego profilu rozwojowego oraz skutecznego planu wsparcia z wykorzystaniem zasobów dostępnych w środowisku dziecka

Model biopsychospołeczny

Model biopsychospołeczny zaproponowany został przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) do wyjaśnienia zjawiska niepełnosprawności jako efektu interakcji stanu zdrowia i czynników osobowych ze środowiskiem, w którym dana osoba funkcjonuje. Wpływ czynników kontekstowych (osobowych i środowiskowych) powoduje, że taki sam stan zdrowia czy rozpoznanie nie skutkuje takim samym poziomem funkcjonowania danej osoby.

PRZYKŁAD:

Spektrum możliwych zachowań osób z tą samą diagnozą: Zespół Aspergera – nie każdy uczeń potrzebuje nauczyciela wspomagającego, gradacja stopnia funkcjonowania osób z tą samą diagnozą medyczną (stąd kategorie: osoba nisko/wysoko funkcjonująca)

Skupienie na funkcjonowaniu – nie na diagnozie

- Odejście od modelu medycznego na rzecz modelu biopsychospołecznego
- Uwzględnianie zdolności i ograniczeń w codziennym życiu, nie tylko rozpoznania medycznego

Obserwacja funkcjonowania w kontekście

Interakcja między komponentami:

- funkcje i struktury ciała,
- aktywności i uczestnictwa,
- czynniki środowiskowe i osobowe

Ocena funkcjonowania pozwala dostosować wsparcie do realnych potrzeb

- Dzięki ocenie funkcjonowania program wspierania przestaje być „szablonem” – a staje się rzeczywiście dopasowany.
- Nie chodzi o etykietę, ale o konkret: *co dziecko potrafi? z czym sobie nie radzi? co go wspiera?*

Pokazuje potencjał, nie tylko trudności

- W podejściu opartym na funkcjonowaniu można zauważyć również *mocne strony*, zasoby, style uczenia się i indywidualne tempo rozwoju.
- To ważne dla poczucia sprawczości dziecka i dla szacunku do jego indywidualności.

Daje narzędzia do modyfikowania wsparcia

- Ocena funkcjonowania to nie jednorazowa etykieta, ale punkt wyjścia do dalszego monitorowania, refleksji i zmiany.
- Pomaga reagować elastycznie na zmiany w rozwoju i otoczeniu.

Korzyści płynące z wdrożenia oceny funkcjonalnej

1. Szybsza reakcja na trudności uczniów

- Wczesna identyfikacja potrzeb i barier dzięki ciągłemu monitorowaniu funkcjonowania.

2. Redukcja skali problemów dzięki badaniom przesiewowym

- Skuteczne wyłapywanie złożonych trudności na wczesnym etapie, zanim się pogłębią.

3. Połączenie diagnozy z realnym działaniem

- Wyniki oceny funkcjonowania stają się punktem wyjścia do planów edukacyjno-specjalistycznych.

4. Nowe rozumienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej

- Odpowiedzialność za wsparcie to zadanie wszystkich nauczycieli, nie tylko specjalistów.

5. Elastyczność form i działań

- Przedszkola, szkoły i placówki zyskują większą możliwość dopasowania form pomocy do faktycznych potrzeb.

6. Lepsze wsparcie w przejściach edukacyjnych

- Dzieci i młodzież otrzymują ciągłość pomocy przy zmianie etapu edukacji – bez utraty informacji i spójności działań.

7. Skuteczna współpraca międzysektorowa

- Unika się powielania tych samych działań przez różne instytucje, co zapewnia spójność i komplementarność wsparcia.

Ocena funkcjonowania

- Umożliwia szybką reakcję na trudności;
- Ułatwia tworzenie elastycznych form pomocy;
- Sprzyja współpracy nauczycieli i specjalistów;
- Stawia dziecko w centrum procesu.

Ocena funkcjonowania

- Umożliwia szybką reakcję na trudności;
- Ułatwia tworzenie elastycznych form pomocy;
- Sprzyja współpracy nauczycieli i specjalistów;
- Stawia dziecko w centrum procesu.

Ocena funkcjonowania w przypadku ucznia:

- uczenie się i stosowanie wiedzy,
- ogólne zadania i obowiązki,
- porozumiewanie się,
- motoryka, poruszanie się, w tym mobilność i aktywność manualna,
- dbanie o siebie, samoobsługa i samodzielność,
- życie domowe,
- wzajemne kontakty i związki międzyludzkie, życie w społeczności szkolnej i lokalnej;

2) zakresu i rodzaju trudności w realizacji odpowiednio programu wychowania przedszkolnego lub programów nauczania realizowanych w oddziale, do którego dziecko lub uczeń uczęszcza.

W zależności od wersji, kwestionariusze zawierają:

KSzOF-I-III (52 twierdzenia),

KSzOF-IV-VI (52 twierdzenia),

KSzOF-VII-VIII (50 twierdzeń)

oraz KSzOF-SPP (54 twierdzenia).

Zachowania te są oceniane indywidualnie, przez osoby biorące udział w szkolnej ocenie funkcjonalnej, na skali od 1 do 5,

gdzie: 1 oznacza, że zachowanie występuje w niewielkim stopniu, a 5 – w bardzo dużym stopniu.

Skala nie daje możliwości oceny, że jakieś twierdzenie nie dotyczy ucznia (np. z uwagi na duże deficyty w zakresie funkcji lub struktur ciała), np. może pojawić się kłopot, jak ocenić w zakresie motoryki stwierdzenie „Używa rąk do wykonywania czynności precyzyjnych” (d440) w przypadku uczennicy, która urodziła się bez rąk, a do wykonywania czynności precyzyjnych używa nóg i ust.

Ocena 1 oznacza, że posługuje się w niewielkim stopniu, jednak nie jest prawdą o funkcjonowaniu tego dziecka. W takich sytuacjach wskazane jest **zamiast oceny nominalnej, dokonanie opisu słownego, w jaki sposób uczennica wykonuje czynności precyzyjne.**

Narzędzia dla rodziców i osób niebędących pracownikami systemu oświaty

Narzędzia przesiewowe poszerzające wiedzę o codziennym funkcjonowaniu dzieci i młodzieży, wspierające wczesne wykrywanie trudności i planowanie działań wspierających ich rozwój i uczenie się. Narzędzia dostępne są bez rejestracji konta.

[Przejdź do narzędzi](#)

Narzędzia dla nauczycieli i specjalistów pracujących w jednostkach systemu oświaty

Narzędzia do oceny funkcjonalnej, wspierające realizację zadań związanych z rozpoznawaniem potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży oraz planowaniem i udzielaniem im wsparcia w procesie indywidualnego rozwoju i uczenia się.

[Narzędzia diagnostyczne](#)

[Narzędzia przesiewowe](#)

[Szczegóły](#)

[🔍 Powrót na stronę główną](#)

Narzędzia przesiewowe dla nauczycieli i specjalistów pracujących w jednostkach systemu oświaty

Narzędzia przesiewowe wspomagają prowadzenie obserwacji pedagogicznych i formułowanie na ich podstawie wniosków dotyczących funkcjonowania dzieci w wieku do rozpoczęcia nauki i szkolnej oraz uczniów i uczennic w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Dostępne są zarówno po rejestracji konta, jak i bez niego.

KSZoF ma charakter narzędzia obserwacyjnego. Został przygotowany dla 5 grup wiekowych , tj. uczniów uczących się :

- 1) w szkole podstawowej w klasach I–III,
- 2) w szkole podstawowej w klasach IV–VI,
- 3) w szkole podstawowej w klasach VII–VIII,
- 4) w szkołach ponadpodstawowych (SPP).

Wszystkie wersje zostały sprawdzone pod kątem właściwości psychometrycznych, zarówno w przypadku stosowania narzędzia przez nauczyciela, jak i rodzica.

KSzOF jest narzędziem ilościowo-jakościowym, przy czym dokonanie analizy jakościowej jest koniecznością

Sesja wygaśnie za 23m 55s

Informacje

Podstawowe dane badanego

Obszar 1

**UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE
WIEDZY**

Obszar pominięty

Obszar 2

OGÓLNE ZADANIA I OBOWIĄZKI

Obszar 3

POROZUMIEWANIE SIĘ

Obszar 4

**MOTORYKA, PORUSZANIE SIĘ –
W TYM MOBILNOŚĆ I**

KWESTIONARIUSZ SZKOLNEJ OCENY FUNKCJONALNEJ DLA OSÓB UCZĄCYCH SIĘ W KLASACH VII–VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Podstawowe dane badanego

Dziękujemy za udział w obserwacji aktywności dziecka!

Aby lepiej dopasować pytania do Twojego doświadczenia, potrzebujemy kilku podstawowych informacji.

Dane zbierane są na potrzeby statystyczne.

Data badania

22.02.2026

Wybierz język arkusza

Polski

Typ badania

Badanie wstępne

Badanie kolejne

Dane personalne badanej osoby

Numer identyfikacyjny

20260222-31

Imię

Michał

Płeć

Mężczyzna

Kobieta

Inne

Narodowość

Sesja wygaśnie za 23m 55s

Informacje

Podstawowe dane badanego

Obszar 1

**UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE
WIEDZY**

Obszar pominięty

Obszar 2

OGÓLNE ZADANIA I OBOWIĄZKI

Obszar 3

POROZUMIEWANIE SIĘ

Obszar 4

**MOTORYKA, PORUSZANIE SIĘ –
W TYM MOBILNOŚĆ I**

KWESTIONARIUSZ SZKOLNEJ OCENY FUNKCJONALNEJ DLA OSÓB UCZĄCYCH SIĘ W KLASACH VII–VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Podstawowe dane badanego

Dziękujemy za udział w obserwacji aktywności dziecka!

Aby lepiej dopasować pytania do Twojego doświadczenia, potrzebujemy kilku podstawowych informacji.

Dane zbierane są na potrzeby statystyczne.

Data badania

22.02.2026

Wybierz język arkusza

Polski

Typ badania

Badanie wstępne

Badanie kolejne

Dane personalne badanej osoby

Numer identyfikacyjny

20260222-31

Imię

Michał

Płeć

Mężczyzna

Kobieta

Inne

Narodowość

Sesja wygaśnie za ⌚ 23m 55s

Informacje

Podstawowe dane badanego

Obszar 1

UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE
WIEDZY

Obszar pominięty

Obszar 2

OGÓLNE ZADANIA I OBOWIĄZKI

Obszar 3

POROZUMIEWANIE SIĘ

Data urodzenia

03.01.2012

Wiek badanego

14 lat

Informacja o porodzie

Poród o czasie

Poród przedwczesny

Dodatkowe informacje

Wpisz dodatkowe informacje...

Przedział wiekowy kwestionariusza

6 miesięcy

8 miesięcy

12-14 miesięcy

18-20 miesięcy

24-26 miesięcy

30-32 miesięcy

3 lata

4 lata

5 lat

6 lat

Klasy I-III

Klasy IV-VI

Klasy VII-VIII

Klasy ponadpodstawowe

Obszar 1

UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE
WIEDZY

Obszar pominięty

Obszar 2

OGÓLNE ZADANIA I OBOWIĄZKI

Obszar 3

POROZUMIEWANIE SIĘ

Obszar 4

MOTORYKA, PORUSZANIE SIĘ –
W TYM MOBILNOŚĆ I
AKTYWNOŚĆ MANUALNA

Miejsce zamieszkania badanego

Województwo

ŚWIĘTOKRZYSKIE

Powiat

sandomierski

Gmina

Sandomierz (gmina miejska)

Wielkość miejscowości

wieś

miasto do 20 000 mieszkańców

miasto od 20 000 do 50 000 mieszkańców

miasto od 50 000 do 100 000 mieszkańców

miasto pow. 100 000 mieszkańców

Miejsce przeprowadzenia badania

Miejsce

Placówka opieki nad dzieckiem do lat 3

Szkoła lub Placówka Oświatowa

Miejsce zamieszkania dziecka (dom)

Wróć do listy badań

Następny →

Sesja wygaśnie za 23m 50s

Informacje

Podstawowe dane badanego

Obszar 1

UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE
WIEDZY

Pomiń obszar

Obszar 2

OGÓLNE ZADANIA I OBOWIĄZKI

Obszar 3

POROZUMIEWANIE SIĘ

Obszar 4

MOTORYKA, PORUSZANIE SIĘ –
W TYM MOBILNOŚĆ I
AKTYWNOŚĆ MANUALNA

KWESTIONARIUSZ SZKOLNEJ OCENY FUNKCJONALNEJ DLA OSÓB UCZĄCYCH SIĘ W KLASACH VII–VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Jak poprawnie wykonać Kwestionariusz Szkolnej Oceny Funkcjonalnej?

Przeczytaj ↗

UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE WIEDZY

12 pytań

Czytanie (d166)

2 pytania

Analizuje i interpretuje czytany tekst.

1

☐

2

☐

3

☐

4

☐

5

☐

Wyszukuje informacje w tekście popularnonaukowym.

1

☐

2

☐

3

☐

4

☐

5

☐

Rozwiązywanie problemów (d175)

2 pytania

Dostrzega złożone problemy w swoim otoczeniu.

1

☐

2

☐

3

☐

4

☐

5

☐

Wróć do listy badań

Notatki

Zakończ badanie

← Wstecz

Następny →

Proponowany poziom wyniku

Przeciętny

Wynik 2

Łączny wynik 2 może oznaczać harmonijne funkcjonowanie osoby uczącej się na poziomie średnim we wszystkich obszarach, ale może także oznaczać, że w niektórych obszarach jego funkcjonowanie jest na poziomie niskim. W każdej takiej sytuacji konieczne jest wsparcie osoby uczącej się w tym zakresie, w którym jego funkcjonowanie w aspekcie aktywności i uczestniczenia nie jest satysfakcjonujące.

Wynik 2 wskazuje, że osoba ucząca się może wymagać dodatkowego wsparcia edukacyjnego lub specjalistycznego. Wsparcie to, poza pomocą udzielaną w trakcie bieżącej pracy, może obejmować także dodatkowe oddziaływania edukacyjne lub specjalistyczne na terenie szkoły (w zależności od potrzeb indywidualne lub grupowe). Realizowane może być przy udziale dodatkowego nauczyciela lub pracownika niepedagogicznego (np. pomocy nauczyciela), wspierającego grupę lub zespół klasowy, do którego uczęszcza osoba ucząca się. W uzasadnionych przypadkach może być konieczne uzupełnienie specjalistycznym wsparciem podmiotów zewnętrznych (np. poradni psychologiczno-pedagogicznej, placówki specjalnej w której działa Specjalistyczne Centrum Wspierające Edukację Włączającą - SCWEW).

Przykładowe działania wspierające (dobór metod i form wspierania wynika z indywidualnych potrzeb osoby uczącej się oraz uwzględniać zasoby w środowisku uczenia się):

- prowadzenie lekcji z zastosowaniem zasad projektowania uniwersalnego,
- rozwijanie mocnych stron osoby uczącej się np. przez udział w zajęciach rozwijających uzdolnienia,
- wspieranie osoby uczącej się w zakresie budowania relacji rówieśniczych,
- opracowanie strategii skutecznego uczenia się, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb ucznia,
- szkolenia dla nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej/nauczycieli przedmiotów z zakresu wspierania osób uczących się z dodatkowymi potrzebami,
- warsztaty i konsultacje dla rodziców,
- aranżacja dostępnej przestrzeni uczenia się np. w zakresie warunków akustycznych, stworzenie przestrzeni wytchnieniowej itp.
- organizacja na terenie szkoły zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej np. dydaktyczno-wyrównawczych, korekcyjno-kompensacyjnych, terapeutycznych, logopedycznych,
- zastosowanie technologii wspomagających, specjalistycznych pomocy dydaktycznych.

Jeśli funkcjonowanie osoby uczącej się jest oceniane po raz pierwszy – konieczne są dalsze działania diagnostyczne tak, aby ustalić przyczyny trudności.

Jeśli ocena funkcjonowania osoby uczącej się wykonywana jest po raz kolejny, jako element ewaluacji przeprowadzonych działań wspierających, uzyskane wyniki należy porównać z wynikami poprzednio wykonanej oceny i ustalić obszary w których nastąpiła zmiana oraz zmodyfikować wsparcie.

Materiały do wykorzystania przez nauczyciela w planowaniu i realizacji wsparcia dla osoby uczącej się:

https://ibe.edu.pl/images/publikacje/unicef/Zarzadzanie_strategiczne_w_budowaniu_edukacji_wysokiej_jakosci_dla_wszystkich.pdf

https://ibe.edu.pl/images/publikacje/unicef/Budowanie_kultury_organizacyjnej_szkoły.pdf

<https://efs.men.gov.pl/wp-content/uploads/2024/11/Racjonalne-usprawnienia-w-edukacji.-Poradnik-dla-Nauczycieli-i-Nauczycielek.pdf>

Interpretacja wyników KSZOF

Każdy wynik na poziomie 1-2 (tj. każde twierdzenie, w którym funkcjonowanie ucznia zostało opisane cyfrą 1 lub 2) – wymaga dalszej pogłębionej diagnozy, ponieważ wskazuje, że w tym zakresie uczeń doświadcza poważnych trudności, np. radzi sobie ze stresem związanym z wykonywaniem codziennych zadań 1-2-3-4-5 - jeśli zaznaczono 1 - zachowanie występuje u ucznia w niewielkim stopniu, rzadko – oznacza to, że w tym zakresie uczeń doświadcza trudności i konieczne jest udzielenie mu wsparcia

Korzyści ze stosowania KSZOF

- wczesne wykrywanie trudności w funkcjonowaniu szkolnym uczniów i uczennic oraz określanie mocnych stron,
- planowanie działań wspierających rozwój ucznia, u którego stwierdzono określone trudności lub potencjał rozwojowy,
- poszerzenie zakresu współpracy nauczycieli z rodzicami oraz przedstawicielami instytucji zajmujących się wsparciem ucznia i rodziny we współtworzeniu środowiska sprzyjającego efektywnemu uczeniu się.

Szkolna ocena funkcjonowania

SzOF – etap I – czynności wstępne

Zgłoszenie potrzeby przeprowadzenia oceny funkcjonalnej

Szkolna Ocena Funkcjonalna -> odpowiedź na trudność zauważoną przez dziecko, jego rodzica lub nauczyciela w zakresie codziennego pomyślnego funkcjonowania w środowisku domowym lub szkolnym.

Ocena funkcjonalna podejmowana jest zarówno w sytuacjach, kiedy dziecko posiada diagnozę kryterialną i wymaga wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, ale także wtedy, kiedy zgłaszane trudności nie są poparte diagnozą psychologiczną czy medyczną.

SzOF – etap I czynności wstępne

Powołanie członków zespołu

Kto dokonuje oceny funkcjonowania?

3-4 osoby (zazwyczaj nauczyciel/e i rodzic), specjalista, który zna dziecko (np. prowadzi z nim zajęcia lub został poproszony przez n-la o obserwację w klasie i konsultację dot. zachowań ucznia).

Ważne!

Członkami zespołu są osoby dobrze znające ucznia, np. nauczyciele mający najczęściej lekcje z uczniem, wychowawca, nauczyciel, który zgłosił trudności, nauczyciel, który ma najlepszy kontakt z uczniem...

Ważne 2!

Zaangażowanie rodzica – osoba koordynująca OF nawiązuje kontakt z rodzicem w sprawie OF, wyjaśnia proces, zapoznaje rodzica z KSzOF-em oraz zasadami obserwacji, daje rodzicowi poczucie współuczestnictwa w procesie ustalania wsparcia dla dziecka/ucznia.

SZOF – etap II – obserwacja funkcjonowania z wykorzystaniem KSZOF

- obserwacja dziecka (3-4 tygodnie) w różnych miejscach (informacji istotnych dla procesu obserwacji może udzielić również personel niepedagogiczny – jednakże nie bierze on udziału bezpośredniego w obserwacji z wykorzystaniem KSzOF);
- obserwacja* obejmują 9 obszarów (1. Uczenie się i stosowanie wiedzy, 2. Ogólne zadania i obowiązki, 3. Porozumiewanie się, 4. Motoryka; 5. Samodzielność i samoobsługa, 6. Życie domowe, 7. Relacje międzyludzkie, 8. Pełnienie roli ucznia, 9. Pozaszkolne funkcjonowanie społeczne).

* Obszary obserwacji funkcjonalnej nie dotyczą wiedzy szkolnej ucznia, ale szeregu jego zachowań, aktywności, kompetencji i umiejętności, których posiadanie jest niezbędne do efektywnego funkcjonowania w danym wieku.

SZOF – etap III – konsultacje/uwspólnienie wiedzy o uczniu

Wymiana spostrzeżeń na temat funkcjonowania ucznia, dokonanie analizy ilościowej i jakościowej.

Ocena ilościowa:

- każda z osób przedstawia swój arkusz KSzOF, uzasadniając na jakich obserwacjach oparł swoją ocenę;
- pomocne może być zestawienie wyników członków zespołu

Ocena jakościowa:

- W jakich obszarach zaobserwowano najwięcej trudności (oceny 1-3), a w których obszarach trudności nie występują (mocne strony, oceny 4-5)?
- Czy i jakie są różnice w zakresie oceny występowania określonych zachowań dziecka pomiędzy różnymi obserwatorami? Z czego mogą wynikać te różnice?
- Jakie poczyniono dodatkowe obserwacje, których nie zawarto w arkuszu KSzOF?
- Które obszary funkcjonowania osoby uczącej się wymagają dalszej, pogłębionej oceny lub diagnoz medycznych czy psychologicznych?
- Jeżeli ocena funkcjonalna prowadzona jest po raz drugi lub kolejny – jakie zaobserwowano różnice między wcześniejszymi a obecnymi obserwacjami funkcjonowania osoby uczącej się?

SZOF – etap IV monitorowanie przebiegu wsparcia

Aktywna obserwacja pedagogiczna funkcjonowania ucznia, zauważone zmiany są odnotowywane w planie wsparcia, mogą także być podstawą do wprowadzania bieżących modyfikacji planu (np. zwiększania lub zmniejszania wsparcia w danym zakresie, wprowadzania nowych strategii wsparcia, jeśli te proponowane uprzednio nie sprawdzają się).

SZOF – etap V – ewaluacja planu wsparcia edukacyjno - terapeutycznego

- po zakończeniu wsparcia dokonywana jest ewaluacja planu wsparcia i jeśli jest to wskazane dokonywana jest ponowna ocena funkcjonowania, dzięki czemu będzie możliwe zaobserwowanie zmian w funkcjonowaniu ucznia, omawiane są obszary osiągnięcia celów wsparcia, a jeśli jest potrzeba – jego modyfikacja),
- zespół może też podjąć decyzję o skierowaniu ucznia na diagnozę pogłębioną w PPP.

Projektowane poziomy wsparcia

Poziom I – dot. uczniów z niewielkimi trudnościami – wsparcie z wykorzystaniem zasobów szkolnych oraz wsparcia ze strony rodziców, m.in. bieżąca praca z uczniem, dostosowanie metod i form pracy z uczniem, ustalenie strategii pracy realizowanych przez nauczycieli, np. sposoby reagowania na konkretne zachowania, stworzenie możliwości rozwijania mocnych stron i zainteresowań uczniów, ustalenie sposobów wsparcia przez rodziców.

Poziom II – dot. uczniów przejawiających pośrednie nasilenie trudności w funkcjonowaniu, dla których bieżące wsparcie w trakcie zajęć może nie być lub nie jest wystarczające – m.in. pogłębione czynności diagnostyczno-terapeutyczne, zajęcia ze specjalistami szkolnymi, wsparcie ze strony specjalistów zewn. – PPP, SCWEW, konsultacje dla ucznia, rodzica, n-la (ukierunkowanie procesu uczenia się, wygaszanie zachowań trudnych), zaj. pozaszkolne.

Poziom III – wykracza poza mury szkoły – dla dzieci/uczniów o mocno nasilonych/złożonych trudnościach w funkcjonowaniu – pogłębiona specjalistyczna diagnoza medyczna, pogłębiona ocena funkcjonalna w PPP, dodatkowe zajęcia i oddziaływania edukacyjne oraz specjalistyczne (indywidualne i grupowe), zatrudnienie n-la współorganizującego proces kształcenia, ASPE, pomocy nauczyciela, asystenta kulturowego, dodatkowe wsparcie specjalistyczne, np. z PPP.

Dlaczego warto prowadzić ocenę funkcjonowania ucznia?

- ✓ Szybkość reagowania na trudności uczniów, również uczniów nieposiadających orzeczeń, opinii;
- ✓ Wsparcie międzysektorowe (zachowanie spójności działań) – współpraca z PPP, SCWEW;
- ✓ Lepsze połączenie wyników działań diagnostycznych z planami wsparcia edukacyjno-specjalistycznego;
- ✓ Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jako wspólne pole działania nauczycieli i specjalistów w szkole;
- ✓ Elastyczne formy pomocy i działań świadczonych przez placówkę – adekwatne do zasobów placówki;
- ✓ Wsparcie dzieci i młodzieży w przechodzeniu na kolejne etapy edukacyjne;
- ✓ Wsparcie również dla uczniów uzdolnionych.

SKRINING ROZWOJU MAŁEGO DZIECKA

Badania skriningowe stanowią wstępny etap procesu diagnostycznego, czyli wstępnej oceny funkcjonowania, która w razie potrzeby musi zostać pogłębiona i potwierdzona dokładniejszymi, specjalistycznymi badaniami. Opóźnienia lub nieprawidłowości rozwojowe stanowią istotne ryzyko pojawienia się w późniejszym wieku trudności w uczeniu się, natomiast podjęcie wczesnych działań pomocowych może im zapobiec lub przyczynić się do ich ograniczenia.

Obszary funkcjonowania dziecka w oparciu o ICF:

AKTYWNOŚĆ (czy i w jakim stopniu dziecko jest samodzielne w różnych aktywnościach życia codziennego)

UCZESTNICTWO (czy dziecko aktywnie uczestniczy w życiu swojej grupy rówieśniczej, rodziny, społeczności lokalnej)

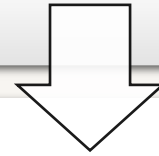
CZYNNIKI ŚRODOWISKOWE (czy miejsce, w którym dziecko, żyje jest miejscem sprzyjającym jego rozwojowi)

CZYNNIKI OSOBOWE (w jakim wieku jest dziecko, co lubi, czego nie lubi, jakie ma zainteresowania, predyspozycje, motywacje, nastawienie, temperament, osobowość)

Źródła informacji:

Co dziecko się już potrafi w codziennych aktywnościach?

Czego powinno się nauczyć, aby poprawić jego niezależność oraz jakość życia rodziny, środowiska?

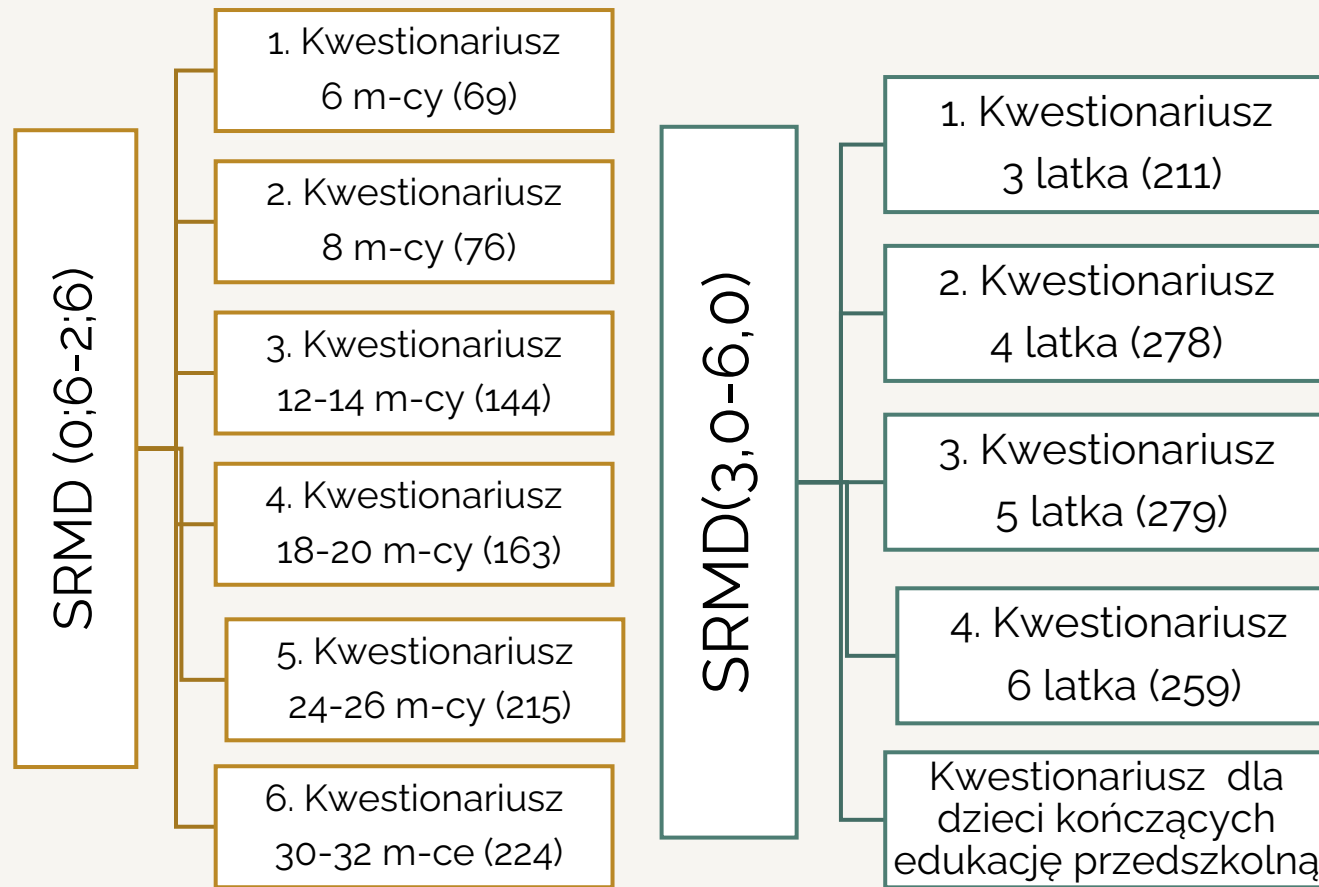
W jakim stopniu angażuje się w codzienne aktywności?

Czy istnieją bariery, które uniemożliwiają proces zaangażowania dziecka w codzienne rutyny?

Kto może korzystać z SRMD?

1. rodzice,
2. opiekunowie dzieci w wieku do lat 3,
3. nauczyciele wychowania przedszkolnego,
4. nauczyciele specjaliści zatrudnieni w placówkach wychowania przedszkolnego oraz poradniach psychologiczno-pedagogicznych,
5. przedstawiciele instytucji zajmujących się szeroko rozumianym wsparciem i monitorowaniem rozwoju małego dziecka i jego rodziny.

ARKUSZ OBSERWACJI ZACHOWAŃ DZIECKA W WIEKU 18-20 MIESIĘCY

OBSZAR: UCZENIE SIĘ I STOSOWANIE WIEDZY

Obejmuje:

- Celowe posługiwanie się zmysłami: patrzenie, słuchanie, dotykanie
- Uczenie się przez działanie
- Przyswajanie pojedynczych słów lub symboli posiadających znaczenie
- Uczenie się – skupienie uwagi
- Rozwiązywanie problemów
- Podejmowanie decyzji

ID	Wiek rozwoju	Patrzenie - zamierzone posługiwanie się zmysłem wzroku w celu odbioru bodźców wzrokowych		
1/1	18-20 miesięcy	Dziecko prezentuje prawidłowe funkcje okoruchowe (zatrzymanie spojrzenia, śledzenie wzrokiem, zbieżność, przenoszenie spojrzenia) w odpowiedzi na stymulację małym bodźcem wzrokowym (o średnicy nie większej niż 5 cm) oraz dwoma małymi bodźcami w przypadku funkcji przenoszenia spojrzenia.	☐ TAK	☐ NIE
2/2	18-20 miesięcy	Dziecko patrzy na osobę przywołującą je z odległości 7-10 m, obserwuje także, kiedy osoba się porusza (śledzi wzrokiem ruch osoby z odległości ok. 7-10 m).	☐ TAK	☐ NIE
3/3	18-20 miesięcy	Dziecko rozpoznaje wybrane obiekty na obrazkach jednoelementowych. Na prośbę dokonuje wyboru spośród dwóch obrazków (obrazki przedstawiają zabawki lub przedmioty codziennego użytku, np. piłka, miś, lala, łyżka, kubek).	☐ TAK	☐ NIE
4/4	18-20 miesięcy	Dziecko podąża wzrokiem za gestem wskazywania drugiej osoby, towarzyszy temu często wymiana spojrzeń między nimi.	☐ TAK	☐ NIE

SMRD jest narzędziem bezpłatnym i pobieranie opłat za jego wykonanie w prywatnych gabinetach jest niezgodne z prawem.

Skrining wykonują opiekunowie w żłobkach, nauczyciele a w przypadku dzieci, które nie są objęte żadną formą opieki - PPP

Jak poprawnie wykonać SRMD:

1. Zapoznaj się z całym kwestionariuszem i zakresem aktywności do obserwacji (wydrukuj/pobierz). Zweryfikuj, czy dziecko miało możliwość doświadczania danej aktywności. Jeśli nie, stwórz sytuację, podczas naturalnych, spontanicznych aktywności aby dać dziecku szansę na pokazanie danej umiejętności.
2. Przeznacz czas na poznanie dziecka i uzyskanie informacji o nim od osób towarzyszących mu w rozwoju (rodziców, opiekunów).
3. Zaznacz wyniki w kwestionariuszu na podstawie obserwacji dziecka podczas naturalnych, spontanicznych aktywności, rutynowych (codziennych) czynności w domu i placówce oraz w zaaranżowanych sytuacjach zadaniowych, takich jak zabawy samodzielne, czynności samoobsługowe i zaplanowane zajęcia dydaktyczne.
4. W obserwacji wykorzystuj przestrzeń, w której dziecko funkcjonuje oraz przedmioty codziennego użytku czy zabawki, z których dziecko korzysta na co dzień.
5. Czas obserwacji dostosuj do wieku i możliwości dziecka – daj sobie czas na dokonanie obserwacji od dwóch tygodni do miesiąca.

Wskazówki do badania:

- ▶ Staramy się badać poziom umiejętności w jak **najbardziej naturalnym środowisku** (w placówce, w domu, w obecności bliskich, w trakcie zabawy)
- ▶ **Ilość i czas trwania spotkań dostosowujemy do wieku i możliwości dziecka/ucznia** – brak ograniczenia czasowego
- ▶ Możemy korzystać z całego profilu lub poszczególnych obszarów z poszczególnych poziomów (zależnie od potrzeb, wybór na podstawie wywiadu i obserwacji)
- ▶ Umiejętności warto badać w **kolejności rozwojowej** (zgodnie z układem w arkuszu)
- ▶ **Dozwolone jest powtarzanie poleceń lub ponowna prezentacja zadania oraz stosowanie podpowiedzi** (ocena czy dziecko podejmuje zadanie z pomocą czy nie)
- ▶ Poprawne reakcje powinny być **wzmacniane!** (zgodnie z rozkładem wzmocnień dla danego dziecka), podobnie jak wszelkie pożądane, celowe zachowania
- ▶ **Konserwatywność w ocenie** (dziecko posiada umiejętność wtedy, gdy ona konsekwentnie występuje, jest czytelna, bez podpowiedzi)

Portal Wsparcia Edukacyjno-Specjalistycznego <https://wsparcie.gov.pl/>

Portal Wsparcia
Edukacyjno-Specjalistycznego

Ministerstwo
Edukacji Narodowej

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

CENTRUM
INFORMATYCZNE
EDUKACJI

Narzędzia dla rodziców i osób niebędących pracownikami systemu oświaty

Narzędzia przesiewowe poszerzające wiedzę o codziennym funkcjonowaniu dzieci i młodzieży, wspierające wczesne wykrywanie trudności i planowanie działań wspierających ich rozwój i uczenie się. Narzędzia dostępne są bez rejestracji konta.

[Przejdź do narzędzi](#)

Narzędzia dla nauczycieli i specjalistów pracujących w jednostkach systemu oświaty

Narzędzia do oceny funkcjonalnej, wspierające realizację zadań związanych z rozpoznawaniem potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży oraz planowaniem i udzielaniem im wsparcia w procesie indywidualnego rozwoju i uczenia się.

[Narzędzia diagnostyczne](#)[Narzędzia przesiewowe](#)[Szczegóły](#)

Informacje

Podstawowe dane badanego

Dobór arkusza na podstawie informacji

Podstawowe dane badanego

Dziękujemy za udział w obserwacji aktywności dziecka!

Aby lepiej dopasować pytania do Twojego doświadczenia, potrzebujemy kilku podstawowych informacji.

Dane zbierane są na potrzeby statystyczne.

Data badania

19.04.2026

Wybierz język arkusza

Wybierz

Typ badania

Badanie
wstępne

Badanie
kolejne

Dobór arkusza na podstawie informacji

Dane personalne badanej osoby

Imię

Płeć

☐

Męczyzna

☐

Kobieta

☐

Inne

Narodowość

Data urodzenia

Informacja o porodzie

☐

Poród o
czasie

☐

Poród
przedwczesny

Przedział wiekowy kwestionariusza

☐ 6 miesięcy

☐ 8 miesięcy

☐ 12-14 miesięcy

☐ 18-20 miesięcy

☐ 24-26 miesięcy

☐ 30-32 miesięcy

☐ 3 lata

☐ 4 lata

☐ 5 lat

☐ 6 lat

☐ Klasy I-III

☐ Klasy IV-VI

☐ Klasy VII-VIII

☐ Klasy ponadpodstawowe

Miejsce zamieszkania badanego

Województwo

Wybierz województwo

Powiat

Wybierz powiat

Gmina

Wybierz gmine

Wielkość miejscowości

☐ wieś

☐ miasto do 20 000 mieszkańców

☐ miasto od 20 000 do 50 000 mieszkańców

☐ miasto od 50 000 do 100 000 mieszkańców

☐ miasto pow. 100 000 mieszkańców

Arkusz obserwacji ucznia

- Arkusz Obserwacji Ucznia (AOU) to narzędzie służące do gromadzenia informacji o aktywnościach i uczestnictwie, jakie podejmuje uczeń w procesie edukacji.
- Oceniane aktywności pogrupowane są w obszary zgodne z klasyfikacją ICF. Dla każdego z dziewięciu obszarów zaproponowano wskaźniki opisujące aktywności i zachowania ucznia. Obserwujący/oceniający wybiera jedną z dwóch kategorii opisu/oceny: „Tak”, zachowanie/aktywność jest aktualnie obecne u ucznia; „Nie”, zachowanie/aktywność aktualnie nie występuje u ucznia. W kategorii „Tak” można też wybrać kategorie szczegółowe (jedną lub więcej) dookreślające specyfikę funkcjonowania ucznia: aktywność jest podejmowana, gdy uczeń otrzymuje „więcej czasu”; „wsparcie drugiej osoby”; „wsparcie techniczne”.
- AOU to narzędzie dające bazę informacji przede wszystkim do opisu jakościowego funkcjonowania ucznia.
- Doskonałe narzędzie do oceny funkcjonowania uczniów w szkołach specjalnych.

ARKUSZ OBSERWACJI UCZNI
(SZKOLNA OCENA FUNKCJONALNA dla uczniów klas I-III)
Obszar I. Uczenie się i stosowanie wiedzy

Obszar I. Uczenie się i stosowanie wiedzy						
Uczeń/uczennica:		Tak	Tak, gdy otrzymuje:			Nie
			więcej czasu	wsparcie drugiej osoby	wsparcie techniczne	
1	Uważnie słucha oraz prawidłowo odbiera wypowiedzi nauczyciela, kolegów, innych osób z otoczenia, w różnych sytuacjach życiowych					
2	Uważnie słucha oraz prawidłowo odbiera treści audio, np. piosenki, audiobooka, bajki					
3	Przeszukuje wzrokiem w celu odnalezienia wskazanego przedmiotu w zbiorze					
4	Skupia uwagę wzrokową na nowym obiekcie, interesującej sytuacji (przygląda się uważnie)					
5	Prawidłowo rozpoznaje i interpretuje treść prezentowaną w sposób graficzny: obrazki, zdjęcia, wykresy, mapy					
6	W sytuacji czytania, pisania, obserwowania zachowuje właściwą odległość względem książki/zeszytu/przedmiotu					
7	Płynnie przenosi spojrzenie z jednego przedmiotu na drugi					
8	Rozpoznaje i nazywa wszystkie litery alfabetu (także litery: ą, ę, ć, ś, ń, ź, ż, ó)					
9	Potrafi dzielić wyrazy na głoski, stara się poprawnie wyróżnić i nazywać głoski w nagłosie (początek wyrazu), śródgłosie (środek wyrazu) i wygłosie (koniec wyrazu)					
10	Odróżnia głoski o podobnym brzmieniu (np. k-g, s-z), dostrzega różnice w parach wyrazów, np. <i>pies-piec</i>					
11	Czyta techniką całościową, frazową (czyta płynnie całe zdanie)					
12	Analizuje treść prostych tekstów (np. dobiera podpis do właściwego obrazka, ilustruje fragment tekstu, podkreśla wyrazy)					
13	Rozumie przeczytany przez siebie krótki tekst (głośno lub cicho)					
14	Wyodrębnia w czytanim po cichu prostym/krótkim tekście fragmenty dotyczące postaci, zdarzeń, sytuacji					

Narzędzia diagnostyczne

OBJAWY-KOMPETENCJE-CECHY (OKC)

To narzędzie dla psychologów zatrudnionych w przedszkolach, szkołach, poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz innych placówkach systemu oświaty, służące do całościowej oceny funkcjonowania emocjonalno-społecznego i temperamentu dzieci i młodzieży. Umożliwia identyfikację cech temperamentu, kompetencji osobowościowych oraz niepożądanych wzorców zachowań. Wyniki prezentowane są w formie raportów z opisem i wykresami, ułatwiając interpretację diagnostyczną.

* szkolenia – Ośrodek Rozwoju Edukacji – wrzesień 2026

KOMPLEKSOWA ANALIZA PROCESÓW POZNAWCZYCH (KAPP)

To wystandaryzowane narzędzie dla psychologów zatrudnionych w przedszkolach, szkołach, poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz innych placówkach systemu oświaty, służące do kompleksowej analizy procesów poznawczych dzieci i młodzieży od 3. miesiąca życia do 25. roku życia. Zawiera kwestionariusze, skale obserwacyjne i testy, które można dopasować do indywidualnych potrzeb osoby badanej. Narzędzie wspiera pracę specjalistów w diagnozowaniu i planowaniu wsparcia rozwoju w obszarze poznawczym.

* szkolenia – Ośrodek Rozwoju Edukacji – wrzesień 2026

NARZĘDZIA PRZESIEWOWE

- dostępne w wersji dla zalogowanych – więcej korzyści, historia aktywności,
- wersja bez logowania – jednorazowe wypełnienie,

NARZĘDZIA DIAGNOSTYCZNE:

- dostępne po zalogowaniu – dostępu udziela dyrektor placówki

Dziękuję za uwagę

Sylwia Brońska